

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2021/927**z dnia 31 maja 2021 r.****w sprawie ustalenia jednorodnego międzysektorowego współczynnika korygującego do dostosowania bezpłatnych uprawnień do emisji na lata 2021–2025***(notyfikowana jako dokument nr C(2021) 3745)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 ⁽¹⁾ z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w szczególności jego art. 14 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 10a ust. 5, art. 10a ust. 5a i art. 10a ust. 8 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ przewidziano maksymalną roczną liczbę uprawnień stanowiących podstawę obliczania uprawnień przydzielanych bezpłatnie instalacjom nieobjętym art. 10a ust. 3 tej dyrektywy.
- (2) Maksymalna liczba bezpłatnych uprawnień do emisji przewidziana w art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, pomniejszona o ilość, o której mowa w art. 10a ust. 8, oraz z uwzględnieniem dostępnej dodatkowej ilości, w razie potrzeby, określonej w art. 10a ust. 5a tej dyrektywy, nie powinna zostać przekroczona w celu przestrzegania udziału sprzedaży na aukcji określonego w art. 10 dyrektywy 2003/87/WE. W celu zapewnienia, by ta maksymalna roczna liczba uprawnień nie została przekroczona, w stosownych przypadkach należy stosować roczny międzysektorowy współczynnik korygujący, zmniejszający w jednolity sposób przydziały dla wszystkich instalacji kwalifikujących się do otrzymania bezpłatnych uprawnień.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331 Komisja ma określać międzysektorowy współczynnik korygujący dla każdego roku odpowiedniego okresu przydziału, po zgłoszeniu wstępnych rocznych ilości bezpłatnych uprawnień na ten okres.
- (4) Międzysektorowy współczynnik korygujący mający zastosowanie każdego roku w okresie przydziału uprawnień 2021–2025 do instalacji, które nie zostały zidentyfikowane jako wytwórcy energii elektrycznej i które nie są nowymi instalacjami, należy określić na podstawie wstępnej rocznej liczby bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych w okresie przydziału uprawnień, z wyłączeniem bezpłatnych uprawnień przydzielanych instalacjom, które są wyłączone przez państwa członkowskie z systemu handlu uprawnieniami do emisji w Unii (EU ETS), zgodnie z art. 27 lub 27a dyrektywy 2003/87/WE, z uwzględnieniem bezpłatnych uprawnień przydzielanych instalacjom, które państwa członkowskie uwzględniły zgodnie z art. 24 tej dyrektywy.
- (5) Na rok 2021 liczba uprawnień w całej Unii, o której mowa w art. 9 dyrektywy 2003/87/WE, wynosi 1 571 583 007, jak określono w art. 1 decyzji Komisji (UE) 2020/1722 ⁽³⁾. Zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit pierwszy i drugi dyrektywy 2003/87/WE maksymalna (roczna) liczba przewidziana w art. 10a ust. 5 została obliczona jako 43 % z 1 571 583 007, czyli 675 780 693. Z tej liczby w wysokości 675 780 693 należy odliczyć rocznie 32 500 000 uprawnień zgodnie z art. 10a ust. 8 dyrektywy 2003/87/WE, co daje maksymalną liczbę w wysokości 643 280 693 na 2021 r. Zgodnie z art. 10a ust. 5a dyrektywy 2003/87/WE dodatkowa liczba w wysokości do 3 % całkowitej liczby uprawnień, wynosząca 413 420 157 w dziesięcioletnim okresie 2021–2030, zostałyby wykorzystane do zwiększenia maksymalnej dostępnej liczby, gdyby wstępne roczne liczby bezpłatnych uprawnień na instalacje przedłożone przez państwa członkowskie i państwa EOG-EFTA, przy zastosowaniu odpowiedniego współczynnika określonego w załączniku V do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331, przekroczyły maksymalną liczbę, o której mowa w art. 10a ust. 5 dyrektywy. Nie miało to jednak miejsca. W związku z tym roczny międzysektorowy współczynnik korygujący powinien wynosić 100 %.

⁽¹⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.2019, s. 8.

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁽³⁾ Decyzja Komisji (UE) 2020/1722 z dnia 16 listopada 2020 r. w sprawie puli uprawnień, które mają zostać wydane w całej Unii na 2021 r. w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (Dz.U. L 386 z 18.11.2020, s. 26).

- (6) Wszelkie niewykorzystane uprawnienia z maksymalnych liczb w 2021 r. powinny zostać udostępnione w kolejnym roku, a mianowicie w 2022 r. Logika ta powinna nadal obowiązywać w kolejnych latach w okresie przydziału 2021–2025, o którym mowa w art. 2 pkt 15 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331.
- (7) Maksymalne liczby przewidziane w art. 10a ust. 5, art. 10a ust. 5a i art. 10a ust. 8 dyrektywy 2003/87/WE, zharmonizowane zasady przydziału i międzysektorowy współczynnik korygujący mają być stosowane w państwach EFTA należących do EOG⁽⁴⁾. Niezbędne jest zatem uwzględnienie wstępnych rocznych liczb bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych w okresie od 2021 do 2025 r. na podstawie danych zatwierdzonych przez Urząd Nadzoru EFTA w odniesieniu do Islandii, Norwegii i Liechtensteinu. Obliczenia, o których mowa w motywie 5, odzwierciedlają tę konieczność,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dla każdego roku w okresie przydziału 2021–2025 jednorodny międzysektorowy współczynnik korygujący do dostosowania bezpłatnych uprawnień do emisji zgodnie z art. 10a ust. 5 i art. 10a ust. 5a dyrektywy 2003/87/WE wynosi 100 %.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 maja 2021 r.

W imieniu Komisji
Frans TIMMERMANS
Wiceprzewodniczący wykonawczy

⁽⁴⁾ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 112/2020 z dnia 14 lipca 2020 r. zmieniająca załącznik XX (Środowisko) do Porozumienia EOG (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).